

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Breng flink wat zusters mee!

Antonia Maria Tielemans werd op 11 februari 1915 geboren in Boekel als dochter van Johannes Tielemans (1876-1933) en Johanna Maria van Berlo (1881-1951). Op 4 augustus 1932 trad ze, als zestienjarige, in bij de Zusters van Liefde in Schijndel, samen met Antonie Hanenberg.

Na het behalen van de onderwijsakte op 13 juni 1936 werkte ze als 'kwekeling met akte' aan de lagere school in Lieshout en verzorgde daar klassen van maar liefst achtenvijftig leerlingen.

Op 6 februari 1937 werd ze geprofest als zuster Gaudiosa. Nog datzelfde jaar, op 2 november, vertrok ze naar Curaçao. De Zusters van Liefde uit Schijndel waren daar op 14 juli 1920 begonnen met onderwijs in Santa Rosa, Montagne, Groot Kwartier en Pietermaai (lagere school en ulo) en met de opvang van weeskinderen en sociaal werk.

Gaudiosa geeft tot 1947 les aan de mulo in Pietermaai. Ze schrijft weinig naar Nederland. Op 16 februari 1945 schrijft ze aan de 'Zeereerwaarde Overste' dat het zo fijn is weer iets van het moederhuis te horen. "Nu begrijp je zo goed wat we tijdens de oorlogsjaren moesten missen. Maar gelukkig is die tijd voorbij. Wat hebben we U en ook onze familie, toch goed kunnen helpen met die pakketten. Nogmaals Zeereerw. Overste m'n hartelijke dank voor het verlof dat U ons daarvoor gaf. Ach, ze zijn thuis toch zo dankbaar. In

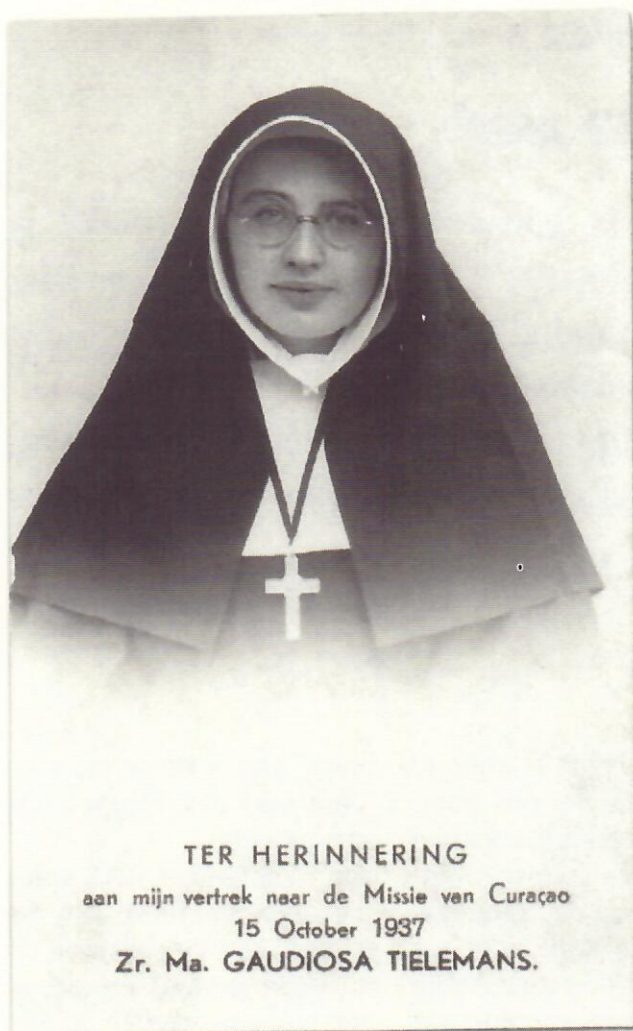
elke brief krijg ik weer te horen dat ze het ons nooit kunnen vergelden, maar ze zouden extra voor ons bidden, en voor de congregatie." Ze spreekt de hoop uit dat moeder-overste spoedig zal overkomen en flink wat zusters meebrengt. "We verwachten telkens als er bericht komt, dat er wel eens groot nieuws in zal staan. Maar tot nu toe telkens een kleine teleurstelling, of eerlijk gezegd een grote. We begrijpen het wel. Ook in Holland zal de nood hoog zijn, anders had U ons zeker al lang geholpen. Maar wij zien hier dagelijks hoe hard het nodig is."

Na wat mededelingen over de gezondheid van anderen schrijft ze: "Op het ogenblik sta ik in de vierde klas mulo met achtenveertig kinderen. Dus U ziet wel, werk genoeg. Na school ga ik elke dag een half uurtje rusten en 's zaterdags en 's zondags wat meer... Het is anders wel vervelend als je jezelf voortdurend in acht moet ne-

men." Het is de eerste melding over een kwakkelende gezondheid.

Op 7 september 1945 wordt het zilveren feest van de komst van de zusters op Curaçao gevierd en vooral de pioniers worden in het zonnetje gezet. Moeder-overste Christine kan er niet bij zijn, die ligt in het hospitaal. De bouw van nieuwe schoollokalen ligt vrijwel stil, omdat er vanwege de oorlog geen materiaal aangevoerd kon worden.

In 1947 wordt zuster Gaudiosa overgeplaatst naar Montagne. Daar zijn de zusters op 1 juli 1926 vanuit Santa Rosa met onderwijs begonnen. In 1932 zijn er 332 leerlingen. In 1935 is het aantal zo toegenomen dat twee nieuwe lokalen nodig zijn. In 1939 komt er een naaischool voor meisjes uit de zesde klas. In 1945 wordt begonnen met de bouw van zes nieuwe lokalen, die pas op 11 september 1946 kunnen worden ingezegend vanwege het gebrek aan materialen.

In 1947 als Gaudiosa les gaat geven aan de lagere school daar, zijn er ongeveer vijfhonderd leerlingen. Begin dat jaar zijn er twee nieuwe zusters uit Nederland overgekomen en van 20 februari tot 11 april komen twee bestuursleden van de orde, zuster Cecile en zuster Petronella, voor een visitatie. Zij geven toestemming aan de zusters om de één na de ander naar Nederland te komen, de Boekelse zuster Jeanne d'Arc Donkers als eerste. Gaudiosa krijgt echter te horen dat ze definitief naar Nederland terug moet omdat haar ziekte erger is geworden. In 1949 laat zuster Wilhelmina aan Schijndel

weten dat zij en zuster Gaudiosa met het KNSM-schip 'Cattica' op 13 april naar Nederland zullen vertrekken. Ze heeft een driepersoons-dekhut gehuurd, "zodat de zuster geen trappen hoeft te klimmen en van de buitenlucht kan genieten." Op 20 april 1949 is Gaudiosa terug in Nederland. Ze krijgt een aanstelling als onderwijzeres in haar geboorteplaats Boekel. Ze blijft daar tot 20 augustus 1962 als de zusters van Schijndel, Boekel verlaten en het onderwijs overlaten aan leken. Gaudiosa gaat les geven in Losser en vanaf 1966 in Zeelst (gem. Veldhoven), waar ze in 1977 haar veertigjarig onderwijsjubi-

leum viert en een koninklijke onderscheiding krijgt. Nadat zij haar onderwijs-taak aan leken overgedragen heeft, blijft ze actief in parochiewerk en catechisatie onder de jeugd in Zeelst. Als haar gezondheid verslechtert, wordt zij opgenomen in het zusterbejaardenoord St. Anna te Schijndel-Wijbosch, waar ze op eerste paasdag 2001 op 85-jarige leeftijd overlijdt. Harrie Lijten van de Willibrordus-parochie in Zeelst zwaaide haar in het parochieblad lof toe: "Op het gebied van de liturgie en diaconie was zij, ondanks haar bescheidenheid, een stuwende kracht. Denken we o.a. maar eens aan de opleiding en begeleiding van misdienaars en misdienettes, het mede opstarten en in stand houden van de gebedsgroep 'Samen bidden', het meewerken aan allerlei kerkelijke, missionaire en oecumenische activiteiten. Bescheidenheid was een van haar grote deugden, maar vriendelijkheid, mededogen en goedgezindheid mogen in dat rijtje niet ontbreken. Zij was heel attent, vooral ten overstaan van de zieke en eenzame mens. Mensen die door de omgeving dreigden te worden vergeten, nam zij op in haar actieve aandachtsveld."